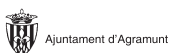

Sense títol, 2005
Pintura damunt reproducció fotogràfica
50 x 40 cm

Jordi Cerdà 05

Ajuntament d'Agramunt

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació de Lleida

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS
Fundació Privada de la Diputació de Lleida

Consell Comarcal de l'Urgell

HORARI D'HIVERN

Del 21 de setembre al 20 de juny
de dimarts a divendres, de 10 h a 13 h i de 16 h a 19 h
dissabtes, d'11 h a 14 h i de 17 h a 19 h
diumenges, d'11 h a 14 h

DIES DE TANCAMENT

1 i 6 de gener, 6 i 8 d'abril, 1 de maig, 24 de juny, 25 i 26 de desembre

SERVEI EDUCATIU

L'Espai ofereix visites comentades amb tallers complementaris per als centres educatius.

AMICS DE L'ESPAI GUINOVART

Informació i subscripcions | Tel. 973 39 27 31

INFORMACIÓ I CONCERTACIÓ DE VISITES EN GRUP

Reserva anticipada Tel | Fax: 973 39 09 04

FUNDACIÓ PRIVADA ESPAI GUINOVART

Plaça del Mercat, s/n
25310 Agramunt, l'Urgell, Lleida
Tel | Fax: 973 39 09 04
A/e: info@espai.guinovart.es

PATROCINA

Plaça del Mercat, s/n Tel | Fax: 973 39 09 04
25310 Agramunt A/e: info@espai.guinovart.es

Jordi Cerdà

El Bosc del Siscar.
Paisatge endormiscat

1 octubre | 26 novembre 2006
Agramunt (Lleida)

JORDI CERDÀ I GEREBÉS

JORDI CERDÀ I GEREBÉS

Jordi Cerdà, després d'una llarga carrera de treball metòdic en què sempre s'ha mogut entre la reflexió teòrica de l'art i l'artista i la reflexió lúdica de caràcter poètic i surrealista, ens presenta un treball de quinze peces actuals més una de realitzada en la seva etapa formativa, on presentava un primer homenatge a Guinovart, també present en aquest Espai. L'obra de Cerdà obre una reflexió sobre el paisatge i les construccions d'un lloc geogràfic concret: el Bosc del Siscar d'Agramunt, que està lligat a la història familiar de Josep Guinovart.

En la sensibilitat vital de Guinovart, Agramunt és el detonant dels patiments i records de la infantesa lligats a la guerra civil. Agramunt, una terra castigada on es va refugiar amb la seva mare quan fugien de Barcelona, és el seu particular Guernika. Cerdà, a partir d'aquest indret maltractat per la guerra civil, ens presenta unes imatges fotogràfiques actuals en les quals planteja la persistència de la memòria, el record i la història confrontats en l'amnèsic segle XXI.

El paisatgisme constituïu un dels camps de batalla de renovació pictòrica, especialment en el segle XIX. Romàntic, realista o impressionista, el paisatgisme remet a la bipolaritat entre l'home i la natura, entre cultura i vida, entre art i realitat. Aquesta mateixa dicotomia des d'una visió postromàntica de caràcter conceptual és la que planteja Jordi Cerdà en la seva obra. En els seus díptics, tríptics i polièptics, d'arrelada estètica romàntica, treballa una relectura d'uns paisatges actuals que es difuminen en la memòria fraccionats, manipulats, i que ens remeten a fets viscuts per l'artista que dona nom a l'Espai Guinovart.

Més enllà d'aquesta lectura, Jordi Cerdà planteja una reflexió sobre la història d'aquest indret i sobre l'inconscient que semblen guardar els murs, les pedres i les textures d'una terra tan especial com la d'Agramunt, trobant l'essència i portant-nos a l'abstracció total. Mas Timó, centre de la resistència de la guerra civil, se'ns presenta com una ruïna vertical envoltada de diferents plantes de construcció en una reflexió sobre la destrucció i la construcció.

Amb una gran bellesa plàstica, manipulant amb làser les fotografies i acolorint-les amb un gest que en alguns casos s'apropa al més pur primitivisme, atreu l'espectador cap a una reflexió sobre la imatge i el significat d'un indret qüestionant els codis del sistema visual. La manipulació conceptual que Jordi Cerdà elabora a partir d'un element tan objectiu com la fotografia, aparentment neutra i científica, ens transporta a unes evocacions d'una bellesa misteriosa i un ampli horitzó interpretatiu d'arrels magritianes. D'aquesta manera, l'espadaña silenciada d'una ermita callada, la pedra de molre que potser un dia ho esmicolà tot, els murs que no limiten amb res, les escales que no porten enlloc... tot embolicat d'una llum i un color que crea una aureola màgica i misteriosa, que ens captiva endavant i endarrere en el temps, és el que fa de l'obra d'en Jordi Cerdà un gran treball lingüístic d'art contemporani.

Semblen paisatges sense història, però cadascun dels fragments representats amaga una història que ha sobreviscut a la mà destructora de l'home, quedant com a testimoni de la barbàrie humana, superant el pas del temps, cosa que els permet apropar-nos més al nostre passat. Són imatges portadores d'una història, d'un indret amb tota la seva càrrega d'inconscient que ens fa cercar en la memòria i trenca els límits reals del que ens envolta.

Paisatges que formen l'esperit de tot un món en procés de canvi i que tenim congelats en conceptes i imatges dins nostre ens porten a una reflexió: què veiem?, què pensem? Fins i tot ens porten a trobar-nos amb el nostre passat i el nostre present com a homes, com a dones i com a poble.

En aquesta sèrie, Jordi Cerdà, a l'hora de recrear el paisatge endormiscat d'Agramunt, ens obre un interrogant sobre el concepte que vol presentar als espectadors. Crea una tensió entre bellesa estètica i concepte mental, entre realitat i inconscient, entre història i memòria, entre record i realitat.

Joaquín Ragón Cardoner
Esther Villafranca Mercé

Jordi Cerdà, después de una larga carrera de trabajo metódico en la cual siempre se ha movido entre la reflexión teórica del arte y el artista y la reflexión lúdica de carácter poético y surrealista, nos presenta un trabajo de quince piezas actuales más una realizada en su etapa formativa, donde presentaba un primer homenaje a Guinovart, también presente en este Espai. La obra de Cerdà abre una reflexión sobre el paisaje y las construcciones de un lugar geográfico concreto: el Bosc del Siscar de Agramunt, que está ligado a la historia familiar de Josep Guinovart.

En la sensibilidad vital de Guinovart, Agramunt es el detonante de los sufrimientos y recuerdos de la infancia ligados a la guerra civil. Agramunt, una tierra castigada donde se refugió con su madre cuando huían de Barcelona, es su particular Guernika. Cerdà, a partir de este lugar maltratado por la guerra civil, nos presenta unas imágenes fotográficas actuales en las que plantea la persistencia de la memoria, el recuerdo y la historia confrontados en el amnésico siglo XXI.

El paisajismo constituyó uno de los campos de batalla de renovación pictórica, especialmente en el siglo XIX. Romántico, realista o impresionista, el paisajismo remite a la bipolaridad entre el hombre y la naturaleza, entre cultura y vida, entre arte y realidad. Esta misma dicotomía desde una visión postromántica de carácter conceptual es la que plantea Jordi Cerdà en su obra. En sus dípticos, trípticos y poliépticos, de enraizada estética romántica, trabaja una relectura de unos paisajes actuales que se difuminan en la memoria fraccionados, manipulados, y que nos remiten a hechos vividos por el artista que da nombre al Espai Guinovart.

Más allá de esta lectura, Jordi Cerdà plantea una reflexión sobre la historia de este lugar y sobre el inconsciente que parecen guardar los muros, las piedras y las texturas de una tierra tan especial como la de Agramunt, encontrando la esencia y llevándonos a la abstracción total. Mas Timó, centro de la resistencia de la guerra civil, se nos presenta como una ruina vertical rodeada de diferentes plantas de construcción en una reflexión sobre la destrucción y la construcción.

Con una gran belleza plástica, manipulando con láser las fotografías y coloreándolas con un gesto que en algunos casos se acerca al más puro primitivismo, atrae al espectador hacia una reflexión sobre la imagen y el significado de un lugar cuestionando los códigos del sistema visual. La manipulación conceptual que Jordi Cerdà elabora a partir de un elemento tan objetivo como la fotografía, aparentemente neutra y científica, nos transporta a una evocaciones de una belleza misteriosa y un amplio horizonte interpretativo de raíces magritianes. De este modo, la espadaña silenciada de una ermita callada, la piedra de moler que quizá un día lo desmenuzó todo, los muros que no limitan con nada, las escaleras que no llevan a ninguna parte... todo envuelto de una luz y un color que crea una aureola mágica y misteriosa, que nos hechiza adelante y atrás en el tiempo, es lo que hace de la obra de Jordi Cerdà un gran trabajo lingüístico de arte contemporáneo.

Parecen paisajes sin historia, pero cada uno de los fragmentos representados esconde una historia que ha sobrevivido a la mano destructora del hombre, quedando como testimonio de la barbarie humana, superando el paso del tiempo, lo que nos permite acercarnos más a nuestro pasado. Son imágenes llevadoras de una historia, de un lugar con toda su carga de inconsciente que nos hace buscar en la memoria y rompe los límites reales de lo que nos rodea.

Paisajes que forman el espíritu de todo un mundo en proceso de cambio y que tenemos congelados en conceptos e imágenes en nuestro interior nos llevan a una reflexión: ¿qué vemos?, ¿qué pensamos? Incluso nos llevan a encontrarnos con nuestro pasado y nuestro presente como hombres, como mujeres y como pueblo.

En esta serie, Jordi Cerdà, a la hora de recrear el paisaje endormiscat de Agramunt, nos abre un interrogante sobre el concepto que quiere presentar a los espectadores. Crea una tensión entre belleza estética y concepto mental, entre realidad e inconsciente, entre historia y memoria, entre recuerdo y realidad.

Joaquín Ragón Cardoner
Esther Villafranca Mercé

La Fundació Privada Espai Guinovart d'Agramunt es complau a convidar-vos a l'exposició

Jordi Cerdà
El Bosc del Siscar.
Paisatge endormiscat

La inauguració de l'exposició tindrà lloc el **diumenge** dia 1 d'octubre a les 12.30 h.

L'exposició romandrà oberta de l'1 d'octubre al 26 de novembre de 2006.

ACTIVITATS A L'ESPAI

EXPOSICIONS

Anna Gallés
Habitants de boira

"Les obres recullen una voluntat d'atrapar les formes de la natura que tant em fascinen. Formes que sintetitzen poesia en els seus moviments, en la seva perfecció mai gratuïta. Parteix de la observació directa, i voldria retrobar la rica tradició del dibuix naturalista, el desig de coneixement i la objectivitat en la descripció de brançatges, de plomes... tot i que també em busquen les boires de l'ànima".

3 desembre 2006 | 28 gener 2007

ALTRES ACTIVITATS

La celebració com a revolta

Presentació la carpeta que aplega la pel·lícula **N de Negri**, de Carles Guerra i obra gràfica original de Josep Guinovart.

Dissabte, 11 de novembre a les 19,00 h